

[Indenrigs- og boligministeren.]

lertid ikke de folketingsudvalg, til hvilke forslagene efter første behandling i tinget blev henvist, at nå til enighed om dem, sådan at en ny lovgivning på disse områder kunne gennemføres. Med den skæbne, som lovforslagene således havde fået i de nævnte rigsdagssamlinger, mente min forgænger ved indeværende rigsdagssamlings begyndelse, at man måtte se at finde nye veje for at nå til en løsning af det påtrængende spørgsmål vedrørende lejeforhold, boliganvisning og statens støtte til byggeriet, som udviklingen har nødvendiggjort. I stedet for at fremsætte de omhandlede lovforslag påny nedsatte man derfor et udvalg med repræsentanter for de fem udvalgsberettigede partier med henblik på at fremskomme med indstilling om den fremtidige lovgivning på de nævnte områder.

Den nuværende regering har ment, at dette udvalg bør fortsætte sit arbejde på at finde en løsning på de vigtige problemer, som disse lovgivningsområder rummer, og regeringen håber, at der snarest kan foreligge resultater af udvalgets arbejde. Det vil imidlertid ikke være muligt for udvalget at afslutte sit arbejde så betids, at forslag om en ny lovgivning kan gennemføres inden den 1. januar 1951, og jeg må derfor anse det for nødvendigt, at den gældende midlertidige leje- og boliganvisningslovgivning, der har gyldighed til udgangen af indeværende måned, forlænges, og at der ligeledes sker en forlængelse af de gældende bestemmelser om forhøjede lånegrænser for en del af det forretningsmæssige boligbyggeri og om lån til supplerende af udstyr i visse beboelsesejendomme. Disse sidstnævnte bestemmelser har i den gældende lov ligeledes kun gyldighed til udgangen af december måned 1950. Med de fremsatte tre lovforslag foreslås den gældende midlertidige leje- og boliganvisningslovgivning forlænget til udgangen af november måned 1951 og bestemmelserne om forhøjede lånegrænser for en del af det forretningsmæssige boligbyggeri og om lån til supplerende af udstyret i visse beboelsesejendomme forlænget til samme tidspunkt. Den foreslåede forlængelse har været forelagt det nævnte udvalg til udtalelse, og udvalget har, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagene,

tiltrådt, at forslagene fremsættes, idet udvalget samtidig har bemærket, at udvalget vil bestræbe sig for at fremme arbejdet mest muligt.

Jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at den foreslåede forlængelse til udgangen af november måned 1951 ikke er udtryk for, at regeringen ikke nærer ønske om, at der gennemføres en ny lovgivning på de heromhandlede områder inden det nævnte tidspunkt, men regeringen er af den opfattelse, at man nu bør foretage en tilstrækkelig rummelig forlængelse af de gældende bestemmelser, således at det ikke påny skal blive nødvendigt at foreslå yderligere forlængelser.

Siden jeg opnåede tilslutning fra huslejudvalget til den foreslåede forlængelse, er der iøvrigt indtruffet begivenheder, som jeg formoder vil gøre det indlysende, hvor nødvendigt det er at få ændringer i denne lovgivning gennemført.

I skrivelse af 30. november anmodede foreningen Socialt Boligbyggeri ministeriet om yderligere henstand med betalingen af de pr. juli termin 1950 forfaldne ydelser af de i foreningens afdelinger Kantorparken og Brønspark indestående statslån indtil 1. februar 1951. De pågældende forfaldne ydelser udgør ca. 109 000 kr., og det må forudses, at det pr. 1. januar 1951 forfaldne beløb til staten af samme størrelse heller ikke kan udredes. Foreningen fremsendte samtidig foreløbige driftsregnskaber for driftsåret 1950, hvoraf fremgår, at Kantorparken vil få et driftsunderskud på ikke under 75 000 kr. og Brønspark på ikke under 44 000 kr. Om afdelingernes drift i 1951 udtalte foreningen i sin skrivelse, at den ikke kunne antages at ville vise et gunstigere billede, medmindre der gennemføres en regulering af huslejen. Betalingen af statslånsydelse pr. juli termin 1950 i de nævnte ejendomme — hedder det videre i foreningens skrivelse — vil derfor give anledning til særlige overvejelser i forbindelse med afslutningen af regnskaberne for indeværende år.

Fra ministeriets tilsynsførende i foreningen modtog jeg derefter en indberetning, der indeholder en vurdering af foreningens økonomiske forhold. Den tilsynsførende slutter sin beretning med en henstilling om, at foreningens finansielle stil-